

РЕШЕНИЕ

№ 1222

гр. София, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 27.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11361** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „НОРЕЯ“ ЕООД с ЕИК:[ЕИК], чрез адвокат К. Ч., срещу решение № 4348 от 15.11.2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 109 - ти състав, постановено по НАХД № 8383/22 г., с което е потвърден електронен фиш (ЕФ), серия Г № 0026784 издаден от СДВР, с което на „НОРЕЯ“ ЕООД, на основание чл.483, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ), чл.638, ал.4, вр., ал.1, т.2 вр. чл.461, т.1 от КЗ, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в нарушение на материалния закон. Излага съображения, че в решението не е посочено какво конкретно нарушение е извършено. Сочи, че ЕФ се издава по образец, в който трябва да се съдържа изискуемите реквизити, а в обстоятелствената част на обжалвания ЕФ се вижда пълна липса на очертани фактически параметри, при които се твърди да е осъществено нарушението. Излага още, че в ЕФ не е посочено дали МПС е управлявано без сключен и действащ договор за гражданска отговорност или за това, че като собственик на този автомобил юридическото лице не е изпълнило задължението си да сключи такъв договор. Твърди, че необосновано съдът е приел, че по отношение на самата санкция на търговеца - собственик, следва да намери

приложение разпоредбата на чл.638, ал.4 във вр. с ал.1 т.2 от КЗ, а не на Закона за движение по пътищата, тъй като същите не могат да бъдат наказани с глоба. Излага още, че нито в КЗ, нито в ЗДвП, е предвидена възможност за санкциониране на юридически лица и налагане на имуществена санкция чрез ЕФ. Посоченото води до извода, че неправилно съдът е приел, че за ЮЛ следва да намерят приложение специалните правила на Кодекса на застраховането. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесния електронен фиш. Претендира направените пред делото разноски за две инстанции.

Отвeтникът Столична дирекция вътрешни работи, отдел „Пътна полиция“ оспорва касационната жалба. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба, поради което счита, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила.

Административен съд София – град, VI-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

С решение № 4348/15.11.2022г., постановено по НАХД № 8383/2022г. Софийски районен съд, НО, 109-ти състав е потвърдил ЕФ, серия Г № 0026784, издаден от СДВР.

СРС е приел, че на 19.10.2020 г., в 17:57 часа, в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица]към [улица]е заснето с автоматизирано техническо средство № SD2D0010, управление на моторно превозно средство „дача логан“, товарен автомобил, с регистрационен номер СВ3854КН, което не е било спряно от движение. Собственик на описания товарен автомобил е „Норея“ ЕООД, с ЕИК:[ЕИК]. Законен представител на дружеството е В. Д. К.. Дружеството е било собственик на автомобила и към момента на извършване на нарушението. Към дата 19.10.2020 г. по отношение на посочения автомобил не е бил сключен валиден договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, съгласно приложената по делото справка от Гаранционен фонд.

Поради изложеното е издаден ЕФ, серия Г № 0026784, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ във вр. с чл. 638, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ, на „Норея“ ООД със законен представител В. Д. К., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспорения ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения - издаден е от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне и съдържа всички необходими реквизити, автоматизираното

техническо средство е одобрен тип. Обосновал е извод, че в електронния фиш изрично е посочено, „МПС, регистрирано в Република България и не е спряно от движение, не е сключил задължителна застраховка Г.О.“ Дадена е правната квалификация. Направен е извод, че административното наказание „имуществена санкция е наложено в предвидения в закона фиксиран размер, поради което липсват основание за неговото ревизиране“.

Настоящият състав на АССГ намира, че решението следва да бъде оставено в сила.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения от страна на СРС, вкл. и по установяване на изложената фактическа обстановка.

По отношение на правните изводи.

Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав, като препраща към тях, на основание чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Настоящият състав изцяло споделя изводите на СРС относно приложението на процесуалните норми в административнонаказателното производство.

Относно материално-правните норми. Съгласно чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, договор за застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на Република България и не е спряно от движение; това изискване не забранява и всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство, да сключи застрахователния договор.

За неизпълнението на тази норма е предвидено наказание съгласно чл.638, ал.4 от КЗ, вр. чл. 638, ал.1, т.2, на лице по чл.483, ал.1, т.1 (собственик на МПС), който не изпълни задължението си да сключи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите. Предвидена е имуществена санкция за юридическите лица - 2 000 лева.

Установяването на посочената административна санкция чрез електронен фиш - посредством установяване на нарушението с АТСС, е нормативно уредено в чл. 647, ал. 3 КЗ.

В касационната жалба се твърди, че нормата в закона регулирала издаването на електронни фишове само при налагане на глоба на физически лица, но не и имуществена санкция на юридически лица. Ето защо се прави извод, че санкцията следва да се приложи по реда на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, като в настоящия случай ЕФ не съответства на посочената норма. Настоящият съдебен състав не споделя този довод.

ЕФ е издаден за нарушение на правила за поведение по КЗ. Ето защо относно установяването им приложение следва да намери КЗ. Действително, чл. 647, ал. 3 КЗ препраща към ЗДвП, като това препращане е относно „условията и реда“ за издаване на ЕФ. От него не може да се направи извод, че не би могло да се наложи санкция за ЮЛ – така, както се твърди в жалбата. Не са основателни твърденията за несъответствие на издадения ЕФ с посочената норма.

Нормата на чл.483, ал.1, т.1 от КЗ, посочена като нарушена и съставляваща правна квалификация на административното противоправно деяние, е императивна, т. е. съдържа правила за поведение, които са задължителни. Неизпълнението на вмененото с тази разпоредба задължение е скрепено със следващата се санкция, регламентирана като вид и съответно – размер в чл.638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2 КЗ. Изрично е предвидено прилагане на имуществена санкция спрямо нарушител – юридическо лице, както е сторил в процесния случай и наказващият орган.

Видно от ЕФ е посочено, че се издава на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т.

2, вр. чл. 461, т. 1 КЗ. Съгласно чл. 638, ал. 4 КЗ когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.

На последно място, неоснователно е твърдението на касатора, че не са спазени изискванията на чл. 189, ал. 4 (Нова - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 19 от 2015 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм. - ДВ, бр. 54 от 2017 г.) ЗДвП. В случая се установява, че ЕФ съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното и заплащане.

И в частност, неоснователно е твърдението, че ЕФ не съдържа описание на нарушението. Не може да се направи извод за наличие на съществено процесуално нарушение доколкото описанието – така, както е направено, е в достатъчна степен конкретизирано, за да може касаторът да се защити. От ЕФ може да се направи извод, по категоричен начин, че е заснето управление на МПС /в каквато насока са изложени мотиви и от СРС/, именно за което няма сключена ЗГО, поради което е налице описание на фактическия състав на чл. 638, ал.4 КЗ, както и на предпоставките за препращане към чл. 638, ал. 1 КЗ, в случая – към т. 2 на чл. 638, ал. 1 КЗ. Действително е пропусната думичката "управление", но за наличието на такова може да се направи извод от контекста на описането на нарушението - налице е описание на място, посока на движение. Самото издаване на АФ, посочването, че нарушението е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, както и нормите, които се сочи, че са нарушения, налагат извода за неоснователни твърденията на жалбоподателя за неяснота в описанието на нарушението.

Ето защо настоящият съдебен състав намира, че разглежданият довод на касационния жалбоподател е неоснователен, а при издаване на електронния фиш за ангажиране отговорността на дружеството за извършеното административно нарушение чрез бездействие наказващият орган не е допуснал процесуални нарушения.

С оглед изложеното, при извършената касационна проверка не се установяват основания за отмяна на обжалваното съдебно решение - СРС е постановил валидно, допустимо и правилно решение, постановено при в съответствие с материалния закон. Не са налице касационни основания за отмяната му.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, който следва да се определи на 80 лв., на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 1, във вр. с чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4348 от 15.11.2022г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 109 - ти състав, по НАХД № 8383/22 г.

ОСЪЖДА „НОРЕЯ” ЕООД с ЕИК:[ЕИК], да заплати на СДВР сумата от на 80 /осемдесет/ лева, съставляваща юрисконсултско възнаграждение за касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.